

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Mostě rozhodl v hlavním líčení konaném dne 19.9.2019 v Mostě samosoudcem
JUDr. Benno Eichlerem,

takto:

Obžalovaný

██████████ narozený ██████████ místem narození ██████████

je vinen, že

dne 13.března 2018 kolem 14.00 hod. na chodníku v ulici ██████████ před domem ██████████
v ██████████ nejprve přistoupil k ██████████ nar. ██████████ nar. ██████████
a ██████████ nar. ██████████ k nimž vykřikoval slova „vy buzeranti černý, co tu děláte, černý
svině, zasraní cigáni“, následně k umocnění svých slov vysunul teleskopický obušek, mával s ním
do vzduchu při opakování těchto slov, a udeřil jím ██████████ nar. ██████████ do týlní oblasti hlavy
vlevo, přičemž tomuto incidentu přihlíženo blíže nespecifikované množství osob,

tedy

jednak se dopustil veřejně a na místě veřejnosti přístupném výtržnosti tím, že napadl jiného,
jednak veřejně hanobil skupinu osob pro jejich příslušnost k etnické skupině,

Shodu s prvopisem potvrzuje Bohuslava Vimrová.

čímž spáchal

jednak přečin výtržnictví podle § 358 odstavec 1 trestního zákoníku,

jednak přečin hanobení národa, rasy, etnické nebo jiné skupiny osob podle § 355 odstavec 1 písmeno b) trestního zákoníku,

a odsuzuje se

Podle § 355 odstavec 1 trestního zákoníku za použití § 43 odstavce 1 trestního zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání **4 (čtyř) měsíců**.

Podle § 81 odstavec 1 trestního zákoníku se výkon tohoto trestu podmíněně odkládá. Podle § 82 odstavec 1 trestního zákoníku se obviněnému stanoví zkušební doba v trvání **1 (jednoho) roku**.

Podle § 70 odstavec 2 písmeno a) trestního zákoníku se obviněnému dále ukládá **trest propadnutí věci**, a to: 1 ks teleskopického obušku - kovového.

Odůvodnění

- 1) Po provedeném dokazování v novém hlavním líčení zjistil soud skutkový stav stejně jako v přechozím hlavním líčení, tedy tak, jak je uvedeno v petitu tohoto rozsudku (s jednou nepatrnou kosmetickou změnou).
- 2) Obžalovaný v novém hlavním líčení odkázal na skutečnosti, o kterých vypovídal v původním hlavním líčení, kdy popřel, že by se dopustil žalovaného jednání, a vypověděl, že tlačil kárku s nákupem do kopce, a protože se zadýchal, zastavil. V tu chvíli tam přišel ten první, řekl mu „buzerante, zabiju tě“ a chtěl jej kopnout. On mu to vykryl a nakopl jej do ledvinky a rozbil mu telefon. Ti další tam přiběhli asi za 10-15 sekund potom, co jej napadl ten první. Když tam přišli, tak čelil společnému útoku proti 4 lidem, celé to trvalo tak 1 minutu. Protože by se rukama bránit nezvládnul, vytáhnul z kárky obušek, měl jej nad hlavou pro výstrahu, točil se dokola a bránil se druhou rukou. Jeden z útočníků vysypal nákup a chtěl jej tou károu mlátit. Ten, který to začal, byl u traktoru, ti ostatní tři přiběhli od domu, od vchodu. Všichni stáli kolem něj dokola. Napadali jej pěstmi do těla a do hlavy. On pouze odrážel útok. Neřekl výrazy, které jsou uvedeny v obžalobě, nikomu nenadával, při té rvačce žádné nadávky ohledně rasové tematiky nepadly, ani z jeho strany, ani ze strany útočníků. Před tímto incidentem neměl žádný fyzický konflikt. Bylo to vše rychlé, ví, že ■■■■■ praštil obuškem a toho, co ho napadla károu, praštil obuškem do ruky. Oni mu ten obušek chtěli vzít, obuškem mával kolem sebe, nikoho cíleně nechtěl udeřit, pouze obuškem mával kolem sebe. Dále dodal, že si vzpomněl ještě na tu čtvrtou osobu, která tam bydlí a v tu dobu měla ta osoba vousy, které si potom oholila, takže potom obžalovanému došlo, že je to on. Tento člověk jej chtěl praštit károu a potom utekl do druhého vchodu. Tam se stačil oholit a potom na něj koukal z okna a ptal se, co se děje. Proto si myslel, že mu to dosvědčí, ale později si uvědomil, že to byl ten, který jej napadl tou károu. Bylo to v době, kdy měl v ruce obušek a ten čtvrtý přiběhl na pomoc těm třem. Pokud minule vypovídal, že tento čtvrtý tam byl první, tak to bylo tak, že nejprve přiběhl ■■■■■ z traktoru, potom ti ostatní dva, a nakonec ten, který jej chtěl praštit károu. Nechápe, proč nešli do

Shodu s prvopisem potvrzuje Bohuslava Vimrová.

nemocnice, když je všechny tři praštil, mohli jej zažalovat za modřiny na obličeji. Oni jej chtěli praštit, tak je také praštil.

- 3) Svědek [REDACTED] v původním hlavním líčení vypověděl, že obžalovaného zná od vidění, před tímto incidentem s ním nikdy žádný konflikt neměl. Předmětného dne prováděl spolu s [REDACTED] úklid u školky, likvidovali tam křoví. Obžalovaný šel kolem nich, nikdo mu nijak nenadával, naopak on sám bez ničeho řekl „vy buzeranti černý“, tlačil kárku. Na místě jich bylo asi 8, tuhle nadávku říkal svědkovi a [REDACTED]. [REDACTED] se obžalovaného zeptal „proč nám nadáváš, ty buzerante?“. Obžalovaný pak vytáhnul obušek, mával s ním nad hlavou a řval „vy buzeranti černý“ a „vy černý svině“. On už byli na traktůrku a chtěli odjet, když tam přišel [REDACTED] a ptal se co se stalo, ale svědek neslyšel, co mu obžalovaný odpověděl, jen viděl, že se [REDACTED] chytil za hlavu, samotný úder neviděl. Toto viděla přítelkyně [REDACTED]. Oni potom odjeli a policie za nimi přijela do práce. Na balkonech tam lidé byli a dívali se na to. Svědek neviděl, že by obžalovaného někdo fyzicky napadal, nebo že by mu někdo tam jako první nadával. Od [REDACTED] se druhý den dozvěděl, že jej praštil obuškem do hlavy a že s tím byl na ošetření. V novém hlavním líčení svědek dodal, že si vzpomíná, že obžalovaný jim říkal „buzeranti černí, zasraní cikáni, černý svině“ a aby odtamtud vypadli a co tam dělají. Když mu takto obžalovaný nadával, tak jej to urazilo, bral si to osobně a pokládá to za rasistické urážky. Okolo v oknech a kolem baráku byla spousta lidí. Sám neslyšel, že by [REDACTED] obžalovanému nějak nadával, traktůrek byl celkem hlasitý, [REDACTED] tam bydlí, ten s nimi tehdy nedělal, svědek ani neviděl, jak přišel ke svému zranění, viděl jen, že si drží hlavu.
- 4) Svědek [REDACTED] v původním hlavním líčení vypověděl, že obžalovaného zná z [REDACTED] podle vidění, před tímto incidentem s ním žádný konflikt neměl. Ví o něm, že nemá rád Cikány a že jim hned začne nadávat. 13.3. pracoval s [REDACTED] a likvidovali keře, toto naložili na traktor a odjížděli z místa, obžalovaný šel proti nim a on jim začal nadávat „černý buzeranti, černý svině“, nadával tam všem a nadával bez příčiny, nikdo mu nic neříkal. Poté vytáhnul obušek z kárky a pořád nadával. To uviděl synovec [REDACTED] který tam přišel, aby zjistil, co se děje, a obžalovaný ho praštil obuškem do hlavy. Oni obžalovaného v žádném případě nenapadli. Když mu obžalovaný nadával, tak svědek mu to samé vracel, také mu nadával do buzerantů. Nadával jen on, ostatní mlčeli. Svědek poté s traktůrkem odejel, [REDACTED] šel domů. Svědek viděl, že obžalovaný [REDACTED] praštil obuškem do hlavy napravo, do oblasti spánku. [REDACTED] zařval „au, to bolí“. Není pravda, že na obžalovaného někdo z nich útočil, ani na něj nikdo neútočil jeho kárkou. Nikdo z nich nepoužil nadávky z rasistickou tématikou, pouze obžalovaný vůči nim. Obžalovaný není dobrý člověk, je to rasista, nemá rád Cikány, nadává všem Cikánům. Napadá i malé děti, ale toto jen slyšel. V [REDACTED] ho každý zná, každý se raději drží od něj zpátky. V novém hlavním líčení dodal, že obžalovaný na jejich adresu opakoval „vy buzeranti černý, černý svině, zasraný cikáni“, takto jim nadával pořád, on je 100% rasista. Tyto nadávky pocíťoval svědek jako jednoznačně rasistické, on jim začal nadávat bez příčiny. Celé se to odehrávalo na chodníku před barákem, bylo tam nejméně 10 lidí vykloněných z okna, co se na to koukalo. Později se svědek dozvěděl, že jeho synovce [REDACTED] praštil obžalovaný do hlavy.
- 5) Svědek [REDACTED] v původním hlavním líčení vypověděl, že obžalovaného viděl v [REDACTED] asi 3x, nic bližšího o něm neví, před tímto incidentem s ním žádný konflikt neměl. Předmětného dne likvidovali v [REDACTED] křoví s [REDACTED] traktůrek už byl naložený a [REDACTED] s ním odjížděl. Potom svědek uslyšel nějaký rachot,

Shodu s prvopisem potvrzuje Bohuslava Vimrová.

tak se s [redacted] šli podívat., a uviděli obžalovaného, který křičel na chodníku „vy svině černý“, [redacted] jel s traktůrkem směrem k němu, pořád nadával „černý svině“ a „buzeranti černý“ a potom vytáhnul obušek, se kterým mával nad hlavou. [redacted] šel okolo, byla tam spousta lidí na balkonech, obžalovaný křičel hodně, a nakonec švihnul [redacted] obuškem do hlavy – úder ale neviděl, to mu později vyprávěl [redacted] neviděl ani jeho zranění. Oni tři se s obžalovaným nijak nehádali, on začal nadávat jen tak, z ničeho nic. Museli to slyšet i lidi v paneláku, vylézali z balkónů. V novém hlavním líčení pak svědek dodal, že si vzpomíná, že obžalovaný jim nadával „vy buzeranti černý, černý svině“, nevzpomíná si, že by jim říkal „zasraný cikáni“. Jeho to urazilo, je pravdou, že je cikán, ale nadávku „černý svině“ pochopil jako rasistickou urážku. Jeho osobně se ty nadávky dotkly. Když mu někdo řekne „ty jsi Cikán“, tak to není pro něj nadávka, on je Cikán, ale když mu někdo nadává do černých sviní a do černých buzerantů, tak to bere jako rasistickou urážku. Okolo bylo tehdy více lidí, někteří byli na oknech, nejméně 4-5 lidí tam byli, odehrávalo se na to chodníku před barákem.

- 6) Svědek [redacted] v původním hlavním líčení vypověděl, že obžalovaného zná z vidění z [redacted], do tohoto incidentu mezi sebou žádný konflikt neměli. Předmětného dne uslyšel hluk, vykrouknul ven z bytu a uviděl, že se před domem něco děje, uviděl tam své strýce [redacted]. Byl tam i [redacted]. Šel proto ven, aby zjistil, co se děje. Nepamatuje se, zda v tu chvíli tam na sebe ještě pokřikovali, on sám tam obžalovaného viděl, blížil se k němu zezadu. Nic nekřičel, chtěl se jen zeptat, co se stalo, obžalovaný se na něj otočil, možná že se jej i leknul, a praštil jej nějakou tyčí ze strany do hlavy. Svědek se po úderu otočil a odcházel pryč od obžalovaného. Nic také nechtěl řešit, ale manželka na něj naléhala, aby to nahlásil na policii. Obžalovaný volal policii též. Zranění bylo jen drobné, vůbec s tím nemarodil. O tom, co se tam odehrálo před tím, se dozvěděl až večer od svých strýců, ti mu řekli, že jim obžalovaný nadával a křičel na ně nějaké rasistické nadávky.
- 7) Svědkyně [redacted] v původním hlavním líčení vypověděla, že obžalovaného zná od vidění z [redacted], žádný konflikt s ním nikdy neměla. Předmětného dne byla v okně a viděla, že manžel vyšel ven před dům zjistit, co se děje, ona vyšla za ním. Mělo dojít k rozepři mezi obžalovaným a manželovými strýci, obžalovaný jim měl nějakým způsobem nadávat. Manžel tam došel, obžalovaný vytáhl tyč a praštil ho do hlavy. Svědkyně se lekla, manžela zatáhla domů, měl hlavu jen odřenou, ale ona trvala na ošetření. Byli tam kolem lidé, co se na to dívali. Nadával tam jenom obžalovaný, nikdo jiný. Obžalovaný je na 100% člověk, který jejího manžela praštil tou tyčí. Vše se odehrálo rychle, slyšel nadávku „černá svině“ a „buzerant“. Od lidí slyšela, že obžalovaný lidem rasisticky nadává, ale vše má jen z doslechu.
- 8) Podle § 211 odst. 5 tr. řádu za souhlasu obžalovaného a státního zástupce soud přečetl v původním znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví soudní lékařství, ze kterého zjistil, že poškozený [redacted] utrpěl pohmoždění s kožní oděrkou v týlní oblasti hlavy vlevo, mechanismem bylo tupé násilí malé intenzity, přičemž úrazový mechanismus úderem teleskopickým obuškem do hlavy může dobře vysvětlit vznik poranění, trvalé následky nenastanou, jedná se o poranění lehké, marginální, k ohrožení důležitých orgánů nedošlo.
- 9) Soud dále v původním hlavním líčení provedl důkaz i lékařskou zprávou, protokolem o vydání věci s fotodokumentací (teleskopický obušek), protokolem o ohledání věci, sdělením VZP a jinými listinnými důkazy.

Shodu s prvopisem potvrzuje Bohuslava Vimrová.

- 10) Po provedeném dokazování, když soud hodnotil provedené důkazy jednotlivě, v souhrnu i ve vzájemných souvislostech, nevznikla soudu nejmenší pochybnost o tom, že se skutek stal tak, jak je uvedeno v obžalobě a že jej spáchal obžalovaný.
- 11) Soud nepřistoupil ke konfrontaci mezi svědky a obžalovaným, neboť tuto nepovažuje za nutnou a nezbytnou. Konfrontace ve své podstatě znamená specifickou formu výslechu, kdy se provádí opětovný současný výslech osob postavených tváří v tvář, které již byly vyslechnuty a jejichž výpovědi v závažných okolnostech *nesouhlasí*, přičemž výsledkem osob postavených tváří v tvář se mají odstranit rozpory v tom, co uvedly o stejných závažných okolnostech konfrontované osoby. V tomto případě proti sobě stojí tvrzení obžalovaného, který má právo tvrdit cokoli, a tvrzení tří svědků, kteří hovoří o stejných skutečnostech jinak po předchozím poučení o následcích křivé výpovědi, konfrontace zde nemůže vést odstranění „rozporů ohledně závažných okolností“, jak o tom svědčí opětovné výslechy obžalovaného a svědků, kteří pak všichni trvají na tom, co již vypověděli dříve.
- 12) Obžalovaný od počátku trestního stíhání popírá, že by se žalovaného jednání dopustil, jeho verzi je to, že svědci jej spolu ještě se čtvrtou osobu napadli a on se jen bránil. Rovněž tak popřel, že by užil inkriminované výroky na adresu svědků. Toto jeho tvrzení však zůstává osamocené, neboť je bezpečně usvědčován výpověďmi tří svědků, kteří byli v bezprostřední blízkosti obžalovaného a vůči nimž útok obžalovaného směřoval – [REDAKCE]. O věrohodnosti těchto svědků nemá soud nejmenších pochybností, v době incidentu na místě byli pracovně, kde likvidovali keře, jejich výpovědi jsou konzistentní již od přípravného řízení, k události si nic nedomýšleli, ani nic nezamlčovali. Co se týče nadávek adresovaných poškozeným, shodně všichni tři vypověděli, že při odjezdu naloženého traktůrku řízeného [REDAKCE], šel proti nim s kárkou obžalovaný a bez sebemenší příčiny jim začal rasisticky nadávat „černý svině“, „buzeranti černý“, „zasraní cikáni“ (na posledně zmíněnou nadávku si nevzpomíná svědek [REDAKCE]), všichni poškození bez rozdílu uvedli, že se jich nadávky obžalovaného dotkly, považují je jednoznačně za rasistické. Poškození dále shodně vypověděli, že se vše událo na chodníku před domem, kdy na událost hledělo z oken blíže neurčené množství lidí ([REDAKCE] uvedl nejméně 10 lidí vykloněných z okna, svědek [REDAKCE] nejméně 4-5 lidí v oknech, svědek [REDAKCE] neuvedl žádný počet). Co se týče napadení a zranění [REDAKCE] zde soud vycházel z výpovědi samotného poškozeného, který vypověděl, že poté, co uslyšel z ulice hluk, vyšel ven, na ulici viděl své dva strýce ([REDAKCE]), rovněž i [REDAKCE]. Poškozený se blížil k obžalovanému zezadu. Tento se zřejmě lekl a udeřil jej nějakou tyčí do hlavy. Tuto jeho výpověď zcela potvrdila svědkyně [REDAKCE]. O věrohodnosti těchto svědků pak soud nemá nejmenší pochybnosti, neboť v průběhu dokazování nebyly zjištěny žádné skutečnosti, které by nasvědčovaly negativnímu vztahu svědků k obžalovanému, jsou to osoby si navzájem cizí, kteří se do doby incidentu vůbec neznali, a tudíž nelze usuzovat na tendenci událost zkreslovat ve snaze ublížit obžalovanému. Naopak poškozený [REDAKCE] vypovídá o tom, že zřejmě inkasoval ránu náhodou, když se blížil k obžalovanému zezadu a tento neměl o jeho přítomnosti tušení. Výpověď [REDAKCE] podporují i výpovědi slyšených svědků [REDAKCE] (kteří v původním hlavním líčení sice vypověděli, že viděli, že poškozeného obžalovaný praštil obuškem do hlavy, ale v novém hlavním líčení uvedli, že samotný úder neviděli, nicméně viděli, že se poškozený chytil za hlavu, nicméně tento rozpor lze připsat na vrub časovému odstupu od předmětné události) a [REDAKCE] (ten samotný úder neviděl, ale viděl, jak se

Shodu s prvopisem potvrzuje Bohuslava Vimrová.

poškozený drží za hlavu). Bezpečně však všichni svědci hovoří o tom, že obžalovaný vytáhl obušek, se kterým mával nad hlavou. Tvzení obžalovaného o tom, že by se bránil útoku ze strany poškozených nemůže obstát, neboť sám obžalovaný místem jen projížděl náhodně z nákupu, poškození [REDAKCE] rovněž na místě byli náhodně, neboť plnili úkoly zaměstnavatele, podle vidění se poškození s obžalovaným znají, nikdy však mezi sebou neměli osobní konflikt, stejně tak i poškozený [REDAKCE]. Stejně tak je nemožné uvěřit novému tvrzení obžalovaného o tom, že [REDAKCE] zaútočil na obžalovaného kárkou, poté utekl domů, kde se oholil a potom se na ně díval z okna, zní opravdu románově.

- 13) Obžalovaný se tak svým jednáním dopustil jednání pro společnost škodlivého a nebezpečného, neboť jednak se dopustil veřejně (před více než dvěma osobami současně přítomnými) a na místě veřejnosti přístupném (každé místo, kam má přístup široký okruh lidí individuálně neurčených a kde se také zpravidla více lidí zdržuje) výtržnosti (jednání, které závažným způsobem hrubě narušuje veřejný klid a pořádek a je pro ně typický zjevně neuctivý a neukázněný postoj pachatele k zásadám občanského soužití) tím, že napadnul (jakýkoli fyzický útok proti tělesné bezpečnosti osoby, ale i vulgární slovní napadání jiného) jiného, a jednak veřejně hanobil (subjektivní, hrubě urážlivý projev směřující k hrubému znevažování některého národa, jeho jazyka, některé etnické skupiny nebo rasy, anebo skupiny obyvatel republiky; každé úmyslné snižování vážnosti této skupiny) skupinu osob pro jejich příslušnost k etnické skupině (historicky vzniklá skupina lidí, kterou spojuje společný původ, zvláštní kulturní znaky (jazyk), mentalita a tradice, která žije zpravidla v početní menšině v rámci jiného společenství, např. v České republice romské etnikum) a svým jednáním tak jak po stránce objektivní, tak i subjektivní naplnil zákonné znaky přečinu výtržnictví podle § 358 odst. 1 tr. zákoníku a přečinu hanobení národa, rasy, etnické nebo jiné skupiny osob podle § 355 odst. 1 písm. b) tr. zákoníku.
- 14) Naopak nebylo prokázáno, že by se obžalovaný dopustil pokusu přečinu ublížení na zdraví podle § 21 odst. 1 k § 146 odst. 1 tr. zákoníku, neboť se nedopustil jednání, které bezprostředně směřovalo k úmyslnému ublížení na zdraví jinému, v úmyslu takový čin spáchat, přičemž k dokonání nedošlo, neboť sám obžalovaný uvedl, že neměl v úmyslu kovovým obuškem někoho zranit, cíleně také jím vůči konkrétnímu člověku neútočil, pouze s ním mával nad sebou, přičemž se točil kolem dokola, poškozený uvedl, že se k obžalovanému blížil zezadu, nic neříkal, obžalovaný tudíž o něm nic nevěděl, a toliko nešťastnou náhodou jej mohl koncem obušku udeřit do hlavy, sám poškozený uvedl, že toto jednání nebylo úmyslné, když připustil, že se obžalovaný jen lekl, když jej za sebou zaregistroval. U tohoto jednání tedy zcela na straně obžalovaného abscentuje subjektivní stránka, neboť se jedná o úmyslný trestný čin, a soud neshledal ani zavinění formou úmyslu nepřímého.
- 15) Při úvaze o trestu dospěl soud k následujícím závěrům: z hlediska povahy a závažnosti jednání obžalovaného s ohledem na význam dotčeného chráněného zájmu, z hlediska způsobu provedení činu a jeho následku včetně okolností, za nichž byl spáchán, jednání obžalovaného žádným způsobem nevybočuje z obvyklého typového rámce předpokládaného zákonem pro tento druh trestného jednání. Přitěžující ani polehčující okolnosti soud neshledal. Na obžalovaného je nutno hledět jakoby trestán nikdy nebyl.
- 16) Proto soud jako přiměřený a spravedlivý uložil obžalovanému trestu odnětí svobody v trvání 4 měsíců, tj. v rámci přečinu nejprísněji trestného až na dvě léta v jedné šestině této sazby, soud uložil jako úhrnný, neboť se jedním jednáním dopustil dvou přečinů, a protože Shodu s prvopisem potvrzuje Bohuslava Vimrová.

se jedná o exces z jinak řádného života, má soud za to, že je možno zde využít výchovnou složku trestu odnětí svobody a výkon tohoto trestu soud podmíněně odložil a stanovil zkušební dobu na 1 rok, tj. na nejmenší možnou zákonnou výměru.

- 17) Jelikož ke spáchání jednoho z přečinů obžalovaný užil teleskopický obušek, soud obžalovanému uložil ještě trest propadnutí věci.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do osmi dnů ode dne jeho doručení ke Krajskému soudu v Ústí nad Labem prostřednictvím Okresního soudu v Mostě.

Rozsudek může napadnout odvoláním obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škodu, pro nesprávnost výroku o náhradě škody, státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku.

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

Odvolání musí být ve lhůtě nebo další lhůtě stanovené předsedou senátu soudu prvního stupně odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obviněného.

Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy.

Odvolací soud odmítne odvolání, které nesplňuje náležitosti obsahu odvolání.

Právo odvolání nepřísluší osobám, jež se ho výslovně vzdaly.

Skončilo-li řízení proti uprchlému pravomocným odsuzujícím rozsudkem a poté pominuly důvody, pro které se řízení proti uprchlému vedlo, na návrh odsouzeného podaný do osmi dnů od doručení rozsudku soudu prvního stupně takový rozsudek zruší a v rozsahu stanoveném v odstavci 1 se hlavní líčení provede znovu. (§ 306a odst. 2 tr. řádu)

Most 19.9.2019

JUDr. Benno Eichler, v.r.
samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje Bohuslava Vimrová.